

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	III K 974/19	
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
		Czyny przypisane oskarżonej M. K. (1) (po uzupełnieniu opisu i kwalifikacji prawnej każdego z nich)	
		1. W okresie od 23 czerwca 2017 roku do dnia 30 listopada 2018 roku w bliżej nieustalonym miejscu, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uporczywie nękała I. D., poprzez wielokrotne wysyłanie wiadomości tekstowych sms z numerów (...) na numer (...) należący do pokrzywdzonej, w których znieważała ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groziła popełnieniem przestępstwa uszkodzenia ciała, czym wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i <u>uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione,</u> który to czyn wyczerpuje	

		dyspozycję art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.	
		2. W okresie od 7 października 2017 roku do dnia 26 września 2018 roku w bliżej nieustalonym miejscu, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uporczywie nękała D. K., poprzez wielokrotne próby połączeń telefonicznych oraz wysyłanie wiadomości tekstowych sms z numerów (...) na numer (...) należący do pokrzywdzonego, w których znieważała go słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groziła popełnieniem przestępstwa zgwałcenia córki pokrzywdzonego, czym wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód		
Dwanaście lat temu I. D. udzielała M. K. (1) lekcji śpiewu. W związku z tymi	Zeznania pokrzywdzonej I. D.	2, 64, 255-256, 427-429	

lekcjami M. K. (1) uważała, że I. D. powinna była zwrócić jej 1.500 zł za niezrealizowane lekcje. Z tego względu domagała się zwrotu powyższej kwoty. W tym celu wielokrotnie kontaktowała się z I. D..

Jej działania zintensyfikowały się od 2017 roku i w okresie od 23 czerwca 2017 roku do dnia 30 listopada 2018 roku M. K. (1) uporczywie nękała I. D., poprzez wielokrotne wysyłanie wiadomości tekstowych sms z numerów (...), w których znieważała ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groziła popełnieniem przestępstwa uszkodzenia ciała. Były to m.in. wiadomości o treści: **„pozwole sobie pania dojeżdżać wystawiając odpowiednie opinie w internecie, potem wysle do pani swoich windyktorow terenowych”, „ skoro nie raczylas Stara K... pojsc po rozum do glowy i nie chcesz honorowo, bezblesnie zwrocic pieniędzy – przyplacisz to czymś o wiele bardziej dotkliwy, chyba ze wcześniej zdechniesz na zawał”, „już wyznaczony został gentelman, który podleci z kwasem i nici z Twojego liftingu”, „O jej, pani I. ktoś tak**

brzydko nawypisywał o pani pod filmikiem”.

Ponadto M. K. (1) podjęła identyczne działania wobec przyjaciela I. D., tj. D. K. i w okresie od 7 października 2017 roku do dnia 26 września 2018 roku uporczywie nękała go, poprzez wielokrotne próby połączeń telefonicznych oraz wysyłanie wiadomości tekstowych sms z numerów (...), w których znieważała go słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groziła popełnieniem przestępstwa zgwałcenia córki pokrzywdzonego. Były to m.in. wiadomości o treści: ***„Naiwniutka i głupiuta to ta kasia srasznie i robi takie maślane oczka – gdy widzi eleganckiego przystojnego faceta w gangsterskim stylu, który jej cedzi, do cudzych samochodow to również chętnie i bezmyślnie wsiada”, „panie koniecki, jakże to nieładnie, nie dość że pan niegdyś molestował ta mila i piękna dziewczyne gdy przychodziła do panskiej k... na lekcje śpiewu to jeszcze pan M. i ja szantazował ... może by tak pewna Kasie fajnie było wziąć w obroty i się zabawić tak zbiorowo i ostro konkretnie nagrać jakiś filmik, ostatnio na imprezie***

<i>jakos tak slabo pilnowala swojego drinka... „calkiem mila ta panska corka jedynaczka kasia chyba wiele znaczy dla pana”.</i> Tego typu zachowanie M. K. (1) wzbudziło u I. D. i D. K. uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione.			
Zeznania pokrzywdzonego D. K.	6v, 61, 303, 429-430		
Zeznania świadka J. S.	341-342, 501-502		
Zeznania świadka J. B.	310v, 470-472		
Zdjęcia wiadomości sms	5-5v, 10-10v		
Pismo z P4 Sp. z o.o. wraz załącznikami	20-22		
Pismo z (...) Sp. z o.o. wraz z załącznikami	24-25, 38-41		
Oględziny wiadomości z portalu goldenline.pl	28-30		
Oględziny płyty z wiadomościami sms	32-35, 47-50, 66-71		
Pisma pokrzywdzonych	45-46, 53-57, 88-93, 94-100, 258-301		
Pisma pokrzywdzonych z załącznikami	398-407, 436-446, 450-453, 482		

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
2. OCena DOWOdów			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania pokrzywdzonej I. D.	Sąd uznał za wiarygodne w pełni zeznania pokrzywdzonych I. D. i D. K. , którzy odnieśli się do tła konfliktu z M. K. (1), dotyczącego udzielanych jej lekcji śpiewu przez I. D., a także do treści wysyłanych do nich przez M. K. (1) wiadomości sms i dokonywanych przez nią do nich telefonów. Zeznania były logiczne, spójne i chronologiczne, potwierdzone w dokumentacji oraz w zeznaniach świadka J. B.. Ponadto sąd uznał za uzasadnione i udowodnione, że pokrzywdzeni czuli się zastraszeni i obawiali się spełnienia kierowanych do nich gróźb.	
	Zeznania pokrzywdzonego D. K.		
	Zeznania świadka J. B.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. B. , potwierdził, że słyszał jak do I. D. dzwoniła M. K. (1), a po chwili do D. K.. Ponadto	

		widział wysyłane do nich wiadomości sms. Zeznania były logiczne i spójne, zostały potwierdzone w dołączonej do akt dokumentacji oraz zeznaniach pokrzywdzonych I. D. i D. K..	
	Zeznania świadka J. S.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. S., który odniósł się do relacji, jaka wiązała go z M. K. (1), że była to jego koleżanka, pisał dla niej teksty piosenek, projektował teledyski, jednakże zaprzeczył aby miał jakakolwiek dostęp do jej telefonu czy skrzynki email. Zaprzeczył, aby wysyłał do pokrzywdzonych jakiegokolwiek wiadomości. Jego zeznania były logiczne i spójne, Sąd nie doszukał się jakichkolwiek sprzeczności i okoliczności, które mogłyby podważyć wersję świadka.	
	(...) niosobowe i dokumenty wymienione powyżej	Nie wzbudziły wątpliwości Sądu także pozostałe dowody, zgromadzone w niniejszej sprawie. Żadna ze stron nie podnosiła wobec zgromadzonych dokumentów zarzutów, nikt nie kwestionował ich treści. Dokumenty te były przydatne do ustalenia okoliczności faktycznych istotnych przy ustalaniu zdarzenia historycznego dotyczącego niniejszej sprawy. W ocenie Sądu dowody	

		te zostały zgromadzone prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. Sąd nie znalazł podstaw, by dowodom powyższym odmówić wiary.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia M. K. (2) k. 113-114, 424-426, 472	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej M. K. (2) za niewiarygodne. Oskarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i oświadczyła, że to nie ona dzwoniła, wysyłała wiadomości, że zapewne ktoś inny zrobił jej przysługę, bo informowała znajomych o nieuczciwości I. D.. Następnie podała, że do jej telefonu dostęp miał J. S. i kobieta o danych E. B.. Zapewne to oni użyli jej telefonu i wysyłali te wiadomości. Oskarżona wskazywała przy tym, że wiadomości miała wysyłać E. B., zaś w innym miejscu, że J. S.. Są to wyjaśnienia niewiarygodne z punktu widzenia logiki oraz	

zmiennie w zależności od sytuacji.

Do akt sprawy wpłynął list, którego nadawcą miała być E. B. (k. 420-420v) i w którym przyznaje ona, że wysłała wiadomości do I. D.. Podkreślenia jednak wymaga, że Sąd dokonał wszelkich możliwych czynności celem skontaktowania się z tym świadkiem, lecz bezskutecznie nie odbiera wezwań, brak numeru telefonu i adresu e-mail. Treść listu, w którym świadek przejmuje na siebie całkowitą winę i koperta, w której wysłano list, a na której dane adresata i nadawcy zostały nakreślone w sposób, który jednoznacznie sugeruje, że nie było to pismo swobodne, lecz każda literka ma nierówności i wskazuje na anormalne stawianie znaków, w korelacji do dostarczonego przez oskarżoną zdjęcia z nieznaną kobietą w okularach z dopiskiem: „dowód na istnienie E. B.”, wskazuje, że istnienie E. B. należy poddać pod wątpliwość i można przypuszczać, że świadek o takich danych nie istnieje, a oskarżona chciała doprowadzić do uniknięcia odpowiedzialności rzucając podejrzenia na osobę, która nie istnieje. Jeśli nawet osoba o takich danych rzeczywiście istnieje, to

		przebywać ma za granicą. Z tych wszystkich względów wskazać należy, że prowadzona przez oskarżoną linia obrony jest nieudolna i nieprzekonująca.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
#	3.1. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowania oskarżonej trwały, w przypadku obu czynów, ponad rok, wielokrotnie wykonywała połączenia telefoniczne, które przez pokrzywdzonych częściowo były odbierane, a częściowo nie oraz wysyłała wiadomości sms o obiektywnie budzącej poczucie zagrożenia treści, a wobec tego niewątpliwie wyczerpała wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa uporczywego nękania z art. 190a § 1 k.k. Zachowania te były uporczywe bowiem trwały: wobec I. D. od 23 czerwca 2017 roku do dnia 30 listopada 2018 roku, a wobec D. K. od 7 października 2017 roku do dnia 26 września 2018 roku i polegały na nieustannym			

oraz istotnym naruszeniu prywatności pokrzywdzonych oraz na wzbudzeniu w nich poczucia zagrożenia. Niewątpliwie niosły też ze sobą elementy agresji słownej. Prawnie irrelevantne jest, czy czyn sprawcy powodowany był chęcią dokuczenia im w ramach zemsty. Nie muszą to być również wyraźne groźby. Decydujące jest tu subiektywne odczucie zagrożonego, które musi być oceniane w sposób zobiektywizowany (postanowienie SN z 12.12.2013 r., III KK 417/13), a zatem poparte obiektywnym przekonaniem, że każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie. To poczucie zagrożenia oznacza, że zachowanie sprawcy rodzi przypuszczenie, że może nastąpić eskalacja zamachu i sprawca jest w stanie posunąć się do naruszenia innych dóbr, jego lub osoby najbliższej, zwłaszcza co do życia i zdrowia. Niewątpliwie, zdaniem Sądu, miało to miejsce w tym przypadku. Wystarczy poddać analizie kilka zacytowanych w ustaleniach stanu faktycznego wiadomości sms i bez wątpienia stwierdzić należy, że były

to wiadomości o bardzo agresywnym charakterze.

Zdaniem Sądu, zachowania oskarżonej niewątpliwie nakierowane były na wywołanie u pokrzywdzonych stanu lęku, obawy o własny los oraz o los córki D. K.. Treści wiadomości rodziły przypuszczenie, że może nastąpić eskalacja zachowań oskarżonej, która jest w stanie posunąć się do naruszenia innych dóbr, a w szczególności życia i zdrowia pokrzywdzonych lub ich bliskiej rodziny.

Fakt, że pokrzywdzeni nie powiedzieli oskarżonej wprost, iż nie życzą sobie telefonów od niej, w ocenie Sądu jest całkowicie zrozumiałe, iż nie chcieli prowadzić z nią bezpośredniej rozmowy, nieodbieranie przez nich licznych telefonów było samo w sobie przekazaniem jej, iż nie chcą z nią kontaktu.

Ponadto zachowania oskarżonej wypełniły znamiona kierowania gróźb karalnych z art. 190 §1 k.k. Przedmiotem ochrony powołanej wyżej normy jest wolność człowieka rozumiana jako wolność od strachu, obawy przed popełnieniem przestępstwa na szkodę zagrożonego lub jego najbliższych. Groźba dla swojego prawnego

bytu musi oddziaływać na psychikę zagrożonego w taki sposób, aby mógł on obawiać się, że groźba ta zostanie spełniona. Treścią groźby karalnej jest zapowiedź popełnienia przestępstwa, a zatem zbrodni lub występku na szkodę zagrożonego lub jego osoby najbliższej. Forma groźby nie ma znaczenia. Groźba może być wyraźna lub dorozumiana. Grozić można słowem, gestem lub innym zachowaniem, które w zamiarze grożącego ma być zrozumiane jako groźba popełnienia przestępstwa i w rzeczywistości może być tak rozumiana. Dla bytu przestępstwa tego nie jest istotny rodzaj przestępstwa, którego popełnieniem sprawca grozi ani cel, w jakim to czyni, a nawet rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Przestępstwo groźby karalnej warunkowane jest tym, aby groźba wzbudzała uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.

Treść wysłanych do pokrzywdzonych wiadomości sms, zabezpieczonych w sprawie świadczy o tym, że obiektywnie mogły wzbudzić u pokrzywionych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Kierowane do nich wiadomości sms były pozbawione logiki, oskarżona wykazywała

zachowania nieracjonalne, a treści wysyłanych wiadomości były coraz bardziej kuriozalne. Wobec tego, pokrzywdzeni mogli odczuwać strach, że groźby te faktycznie mogą zostać zrealizowane

W opisie zarzuconych oskarżonej czynów należało uzupełnić jedno ze znamion z art. 190 § 1 k.k., tj. o „uzasadnioną obawę, że kierowane do pokrzywdzonych groźby zostaną spełnione”.

Jednocześnie wskazać należy, że działania oskarżonej podjęte zostały w warunkach czynu ciągłego. Zgodnie z brzmieniem art. 12 §1 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego. Do ustawowych kryteriów, określających czyn ciągły, należy przesłanka podmiotowa w postaci z góry przyjętego zamiaru, przy czym chodzi o ten sam, a nie taki sam zamiar oraz przesłanka przedmiotowa, którą są krótkie odstępy czasu przedzielające poszczególne zachowania

oskarżonego. W realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że skoro oskarżona wielokrotnie wysyłała wiadomości sms do pokrzywdzonych w odstępach, które czasami stanowiły tylko kilka godzin oraz wielokrotnie do nich dzwoniła, to działała w krótkich odstępach czasu z podjętym z góry zamiarem w rozumieniu art. 12 § 1 k.k., tj. zastraszenia ich i wywołania strachu przed spełnieniem jej gróźb.

Wobec tego oskarżona wypełniła znamiona dwóch czynów wyczerpujących każdorazowo dyspozycję art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, które wpłynęłyby na stopień winy oskarżonej. Oskarżona z pełną determinacją realizowała swoje cele, chcąc oddziaływać na psychikę pokrzywdzonych, wzbudzając w nich strach i zagrożenie. Sąd uznał, że oskarżona jako osoba pełnoletnia, dojrzała, poczytalna, nie działająca pod wpływem błędu mogła zachować się zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi.

4. **KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki**

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

W punkcie I wyroku:

Za każdy z dwóch czynów przypisanych oskarżonej na podstawie art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 57b k.k. wymierzono jej karę **8 miesięcy pozbawienia wolności.**

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę:

1. zasadę z art. 11 § 3 k.k., zgodnie z którą jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą;

2. wyższe zagrożenie ustawowe czynu z art. 190a §1 kk - kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8;

3. zasadę z art. 57b k.k., zgodnie z którą skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości

górnej granicy
ustawowego zagrożenia;

4. okoliczności
obciążające:

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się rodzaj dobra prawnego naruszonego przez oskarżonego, tj. wolność człowieka, działanie oskarżonej z pobudek zasługujących na potępienie, znaczne zlekceważenie przez oskarżoną porządku prawnego, nasilenie działania oskarżonej skierowanego wobec dwojga pokrzywdzonych, długotrwałość działań oskarżonej trwających ponad rok, zachowanie oskarżonej wzbudzające silną społeczną dezaprobatę, gdyż działania jej w bardzo wysokim stopniu destabilizowały sposób życia pokrzywdzonych, nie usprawiedliwia działania oskarżonej pozostawanie z nimi w długotrwałym konflikcie;
- znaczny stopień winy, z tożsamych względów dla których Sąd uznał znaczny stopień społecznej

		szkodliwości czynu, bowiem oskarżona umyślnie popełniła przypisane jej czyny; 2. okoliczności łagodzące: • brak uprzedniej karalności, k. 448; • dotychczasowy ustabilizowany sposób życia oskarżonej. Tak orzeczone kary w ocenie Sądu są słuszne i sprawiedliwe. Zdaniem sądu wymierzone kary są adekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów i stanowić będą dla oskarżonej stosowne ostrzeżenie i dolegliwość, sprawiając, że w przyszłości oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego. Jednocześnie kary nie są nadmiernie surowe.
		W punkcie II wyroku: Wymiar kary łącznej zgodnie z art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z dnia 19.06.2020 r. i art. 86 § 3 k.k. mógł oscylować w granicach od minimalnie 8 miesięcy ograniczenia wolności (absorpcja) do maksymalnie 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (kumulacja). Sąd zastosował tu zasadę asperacji, uznając karę łączną w wymiarze

1 roku pozbawienia wolności za adekwatną w ustalonych warunkach przedmiotowej sprawy. Pomiędzy czynami oskarżonej zachodził bliski związek czasowy, ściśle podobieństwo podmiotowe (przestępstwa były przestępstwami umyślnymi) i przedmiotu ochrony (przestępstwa przeciwko wolności). Tak ukształtowana kara łączna, zadaniem Sądu, w sposób należyty uświadomi oskarżonej naganność jej zachowania, a także będzie stanowić dla niej wystarczającą dolegliwość i sprawiedliwą odpłatę za popełnione przez nią czyny. Jednocześnie z uwagi na wymierzoną karę powyżej minimalnej, nie znalazły zastosowania przepisy sprzed nowelizacji i nie było konieczne powoływanie art. 4 k.k.

W punkcie III wyroku:

Mając na względzie powołane okoliczności łagodzące, Sąd uznał, że warunki i właściwości osobiste oskarżonej oraz dotychczasowy sposób życia, zasługują na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niej kary i na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk Sąd **warunkowo zawiesił wykonanie**

łączonej kary pozbawienia wolności **na okres 3 lat próby**. Zdaniem Sądu możliwe będzie osiągnięcie celów kary bez skazywania oskarżonej na karę pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej, bowiem wolnościowa jej postać także zapobiegnie jej powrotowi do przestępczości. Sąd uznał, że konieczny w tym przypadku jest maksymalny okres próby.

Zawieszając warunkowo wykonanie wymierzonej oskarżonej kary pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę istnienie przesłanek ustawowych z art. 69 § 1 k.k.: wymierzona kara nie przekracza roku, oskarżona w czasie popełnienia przestępstwa nie była skazana na karę pozbawienia wolności, warunkowe zawieszenie będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Sąd uznał, że przy zastosowaniu obowiązku z art. 72 § 1 pkt 7a k.k. możliwe będzie osiągnięcie celów tej kary bez skazania oskarżonej na karę pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej. Oskarżona będzie zmuszona do przestrzegania prawa przez 3 lata mając świadomość, że rażące naruszenie porządku

			prawnego może spowodować zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności.
			W punkcie IV wyroku: Na podstawie art. 72 §1 pkt 7a k.k. orzeczono wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu w okresie próby jakiegokolwiek kontaktowania się z I. D. i D. K. oraz zakazu zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 50 metrów. W ocenie Sądu zakazy te są w niniejszej sprawie niezbędne, gdyż przyczynią się do ochrony pokrzywdzonych, którzy deklarowali niechęć do utrzymywania z oskarżoną jakichkolwiek kontaktów.
			W punkcie V wyroku: Ponadto mając na uwadze długotrwałość podjętych działań przez oskarżoną i skutki zdrowotne u pokrzywdzonych I. D. i D. K., jakie wywołała długotrwałym zastraszaniem ich, w tym długotrwały stres, na podstawie art. 46 §1 k.k. Sąd zobowiązał ją do zadośćuczynienia za doznane krzywdy poprzez zapłatę na rzecz każdego z nich po 2.000 zł. Sąd doszedł do przekonania, że kwoty po 2000 zł pozostają

		adekwatne do stopnia poniesionej krzywdy, nadto są to kwoty ekonomicznie odczuwalne, co pozwoli złagodzić cierpienia pokrzywdzonych i towarzyszące im ujemne następstwa w sferze psychicznej. Zdaniem Sądu wskazane kwoty spełnią tym samym funkcję kompensacyjną i stanowić będą przybliżony ekwiwalent poniesionych szkód niemajątkowych. Wskazać w tym miejscu należy, że jeżeli orzeczony obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie stanowi pełnego zadośćuczynienia, pokrzywdzeni mogą dochodzić dodatkowych roszczeń w postępowaniu cywilnym (art. 415 § 2 k.p.k.).
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA</i> <i>ZAwarte w WYROKU</i>		
<i>1.6. inne zagadnienia</i>		
Sąd rozważał, czy nie zastosować w tej sprawie warunkowego umorzenia postępowania, lecz finalnie nie zdecydował się na to - byłoby to możliwe w przypadku zastosowania brzmienia przepisu 190a § 1 k.k. w zakresie niższego zagrożenia karą przed nowelizacją, która		

weszła w życie w dniu 31 marca 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 568). W realiach niniejszej sprawy dobrodziejstwo warunkowego umorzenia i tak nie znalazłoby zastosowania. Oskarżona nie wykazywała jakiegokolwiek skruchy, zrzucając winę na inne osoby, w tym kolegę J. S. i kobietę o danych E. B.. Podkreślenia wymaga, że Sąd poddał nawet pod wątpliwość istnienie świadka o danych E. B., o czym była mowa przy ocenie wyjaśnień oskarżonej. Wobec tego zdaniem Sądu, skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania w realiach tej sprawy byłoby jaskrawą niesprawiedliwością wobec pokrzywdzonych.

7. *Koszty procesu*

W punkcie VI wyroku:

Sąd uznał, że stan majątkowy oskarżonej pozwala na zasądzenie od niej wydatków sądowych oraz obciążanie jej opłatą. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz kwotę 180 złotych tytułem opłaty. Na

	kwotę wydatków złożyły się: - 50 zł - wydatki postępowania przygotowawczego k. 345v;- 20 zł - ryczałt za doręczenia w postępowaniu sądowym;- 20 zł - karta karna w postępowaniu sądowym.
6. Podpis	